

Riggen är den klassiska för den här båttypen; ett storsegel med spri och vid behov toppsegel samt kryssfock och klyvare på bogsprödet. Det var en mycket användbar rigg vid fisket. Vid överhandsväder kunde man snabbt ta ner spristången och i ett slag halvera ytan på storseglet.

Den 10 juni 2011 sjösattes båten och en vecka senare företogs jungfrufärden till hemmahamnen där en stor publik mötte nyförväret.

– Båten visade sig segla oväntat bra även om vi ännu inte hade fått toppseglet på plats och tändkulemotorn tog oss tryggt in till den färdigställda platsen i veteranbåtshamnen, säger Johannes Kaptein. ☺

Sambordet inpassat i spunningen.

Motorn lyfts på plats.

Hälften av bordläggningen är klar.

En del av Sirmiones Skeppslag samlat på bryggan. Stig Olsson, Torsten Nilsson, Johannes Kaptein, Hans Göran Arlock och Per Åke Persson.

THE GREAT LOOP, DEL 2: MOT DE STORA SJÖARNA

Heléne och Bosse på båten SeaQwest tar sig upp till USA:s stora sjöar via Hudson River och Erie Canal. **Text Heléne Niklasson Hurtig Bild Bosse Niklasson**

VI SEGLADE norrut längs Hudson River och förvånades över hur lite båttrafik där var. Det var tyst, grönt och vackert. Floden är både bred och djup, men strömmen vänder var sjätte timma och drar med sig träd och annat så det gäller att ha bra utkik.

I Waterford, strax efter Albany, startar Erie Canal och innan dess måste alla segelbåtar masta av. En del broar längs kanalen är bara 19 fot höga och inte öppningsbara. Många stannar vid Hop-O-Nose Marine som mastar av, bygger en ställning på däck och surrar din mast. Andra gör som vi och stannar vid Castleton Boat

Club där man kan låna mastkranen för 50 dollar och göra jobbet själv.

Oavsett vilket är det nu färdigseglat på ett tag och masten ligger på däck med nervösa

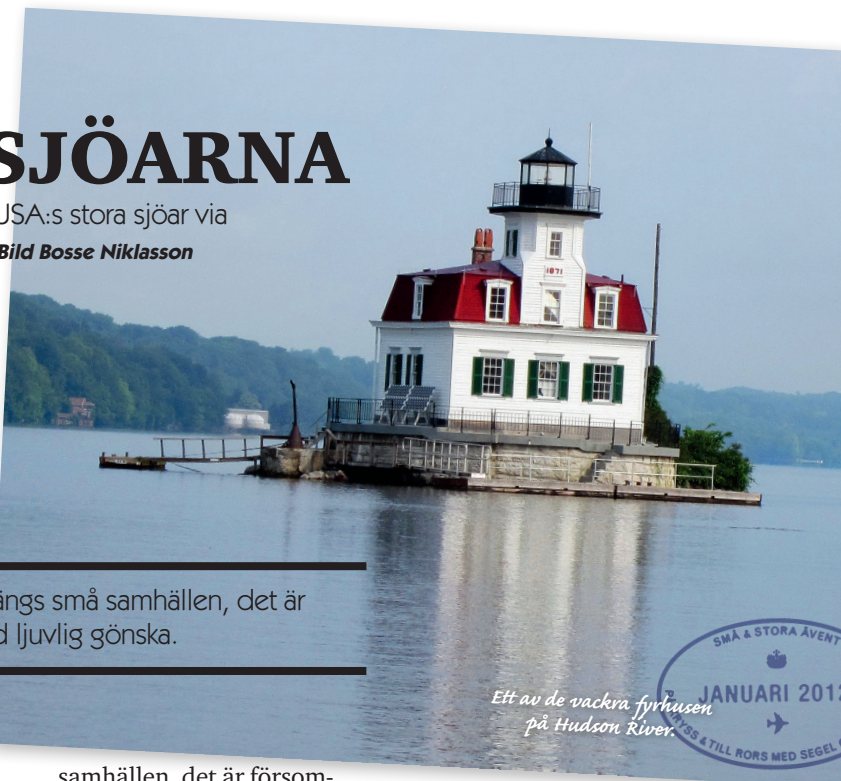
” Vi glider fram längs små samhällen, det är försommar med ljuvlig gönska.

uthäng både fram och bak. Dags att ta sig till Waterford där välkomstcentret för Erie Canal ligger och där man har en fin ”free dock” där man får stanna i 48 timmar utan kostnad. Kostnaden för att befinna sig i kanalen i tio dagar är cirka 250 SEK.

Vi glider fram längs små

Samhällen, det är försommar med ljuvlig grönska. Stilla morgnar som är bedövande vackra. De små byarna ligger oftast med cirka 15 miles avstånd, vilket var vad mulåsnorna, som förr drog båtarna, klade på en dag. Vi stannar

oftast vid någon sluss eller i ett samhälle under natten. Ibland finns det lite kring-service och man kan vilja ha en mindre avgift, men oftast är det gratis. I många av dessa små samhällen syns lågkonjunkturs spår

Ett av de vackra fyrhusen på Hudson River.

Stilla och vackra morgnar på kanalen.

Första slussen i Erie canal. Den gamla kanalen till höger.

Arvmaslad SeaQwest korsar Lake Oneida.

FOTO: L. SCOTT

tydligt. Butikslokaler gapar tomma, arbetslösheten är hög och en känsla av uppgivenhet präglar många platser. På Lake Oneida, som är cirka 30 M lång, bör man vara försiktig. Här kan gå rejäl sjö vilket inte är bra

vi så många skräckhistorier om kanalen, som främst är för den kommersiella trafiken, att vi gärna avstod. Man måste dessutom vara tre personer ombord för att slussa uppåt. Vi stannade istället kvar på Erie Canal och

dagar på kanalen fram till Tonawanda, där kanalen slutar. En kort tripp på Niagara River tog oss till Buffalo – vi var framme vid

The Great Lakes. Här väntade påmastning och fjärde juli-firande innan vi gav oss ut på de stora sjöarna. ☘

” En kort tripp på Niagara River tog oss till Buffalo, vi var framme vid The Great Lakes.

för oss fellastade segelbåtar. Vi gled över en stilla dag och efter sjön delar sig kanalen.

De flesta går in i den korta Oswego Canal och kommer efter någon dag eller två ut i Lake Ontario.

EFTER ATT HA korsat sjön går man vidare på Trent-Severn Canal i Kanada ända fram till Georgian Bay i Lake Huron. För oss, som har ett djupgående på 1,80 meter (6 fot) var det inget alternativ då både kanalen och slussarna i betong har just det djupet i Trent-Severn Canal. Istället hade vi tänkt att från Lake Ontario gå via Welland Canal till Lake Erie. På vägen hörde

fortsatte vår färd västerut. På denna del av kanalen är broarna så låga som 16 fot men det klarade vi, även med vår vindsnurra på plats. Vårt största problem var om det skulle finnas tillräckligt med vatten under kölen för oss längre fram.

Vattenståndet var lågt och en båt före oss hade fått vända. Nu muddrade man och vi kom lätt förbi.

På denna sträckan blev vi rätt ensamma, då övriga ”loopers” tagit vägen över Kanada. Men på varje plats vi stannade fascinerades man av vår flagga och frågade gärna om vår resa.

Efter 35 slussar och 15 lyftbroar kom vi efter tolv

ILLUSTRATION: JONAS ARVIDSSON

